

Szigorú válaszok igen csúsztató megjegyzésekhez

Nevét nem vállalva K.J. monogrammal válaszoltak direkt provokatívnak szánt (a jelek szerint célját elért) cikkekre. Hogy miért nem vállaltuk az érvekkel pedig csak előre viszi a dolgokat. Gondolatait írja „Megjegyzések egy igen szigorú cikkhez” címmel 11 pontba szedte, ezekre reflektálok most:

1. K.J.: „A cím: *Szeretne-e ön az Oszama bin Laden utcában lakni? – erős csúsztatás. Az említett úr terrorista. A cikkben említettek közül egy sem volt az. Ők kivétel nélkül áldozatok voltak. (Még Dimitrov is.)*”

BB: Nem lesz gyilkosokból szánandó áldozat, csupán attól, mert megölik. Esetleg hullá (erkölcsi és fizikai értelemben is). Bin Laden gyilkos, még ha ma vannak is olyanok a világon, akik szabadságharcosnak gondolják. Fentiek –akikről utcát neveztek el– nem áldozatok, hacsak nem a körülmények áldozatai. Számos terrorista gyilkos is van köztük, bár egyik másik szerepe vitatható kétségkívül.

2. K.J.: „*Bin Laden nem magyar. A cikkben szereplő utcanévadó (Dimitrov kivételével) magyarok.*”

B.B.: Ez nem érv. A gyilkosoknak nem a nemzetisége fontos, hanem a tettei.

3. K.J.: *Dimitrov valóban ellentmondásos, mégis történelmi személyiség. Antifasiszta érdemei, bár nem mentik diktatori tetteit, azaz teszik. Talán először döbbsentette rá a világot, ki is jutott hatalomra 1933-ban Németországban. Konceptióis per áldozata volt. A Reichstagot nem a „kommunisták”, hanem egy van der Lubbe nevű holland gyújtotta fel. Dimitrov nagy valószínűséggel maga is a diktatúra áldozata lett, Moszkvában halt meg „gyógykezelés” következtében.*

B.B.: Hitler, Sztálin, vagy Rákosi is „ellentmondásos”. Bár kétségkívül történelmi személyiségek, még sincs utcájuk. A Reichstag perben képviseltekkel egyetérttek, és nem állítottam hogy Dimitrov gyújtotta fel. Azonban az, hogy őt magát is megölték, nem menti föl. Csúpan az egyik gyilkos leszámolt a másikkal. Kész. Ettől még nem kell neki utca. A fenti „gyógykezelést” meg nem kívánom senkinek. Rajk László is a diktatúra áldozata lett (talán „gyógykezelést” kapott?), pedig milyen sokan rettegtek a nevét '47-'48-ban.

4. K.J.: „*Senkinek, Bukovinszky úrnak sincs joga ilyen hangnemen számon kérni a Dimitrov utcaiktól, miért felel meg nekik ez az utcanév. Már az is döntő érv lehetne, hogy megszokták, de ennél több érvük is lehet. Ezek egy részét maga a cikk is felsorolja. Párizsban van Lenin utca, több nyugati országban, így Németországban, annak fővárosában is, található Marxról elnevezett utcákat. Senki nem veri le a táblákat, és nem írnak dühödött cikkeket ellene.*”

B.B.: Ugye K.J. úr (vagy hölgy?) sem gondolja, hogy pusztán megszokásból legyen egy utcanév egy tömeggyilkosé? Lehet, hogy van Lenin utca Párizsban, csak ott nem volt 40 év kommunista diktatúra! Robespierre utca viszont nincs, pedig ő „csak” néhány ezer embert küldött guillotine alá. Erre ő OTT érzékenyek. Nekünk meg ITT ezekre kellene odafigyelni. És persze, bár kedvem volna levérni az említett utcatáblákat, de írásomban a névváltoztatások törvényes lehetőségét kértem számon a képviselőtestületen, a lelkiismeretről nem is beszélve.

5. *A legóvatosabb megfogalmazásban is ízléstelen, amit a szerző Bacsó Bélával művel. Egyetlen „bűne”, hogy a róla elnevezett utcában több mint fél évszázada működő óvoda időközben egyházi óvoda lett. „Mókás. Igazán mókás” Bacsót Göringgel és bin Ladennel együtt említeni. Még „mókásabb”, hogyan végezte Bacsó. Még kommunista sem volt, „csak” újságíró, a Népszava, a munkások újságának munkatársa. Regényt írt és tényfeltáró riportokat, a szerző szerint „usztított”. Ki ellen? A „törvényes rend” ellen, amelynek pribékjei éjszaka, barbár módon végeztek vele. Teljesen véletlenül, mert éppen rosszkor és rossz helyen volt: főnökének, a főszerkesztő Somogyi Bélának a társaságában. Valójában „csak” őt akarták megölni. „Törvényesen.” De tanú nem maradhatott, hát megölték Bacsót is. (Élt 29 évet.) Ez a „rend”. Következtetés: aki nekünk nem tetszik, mert „usztít”, öljük meg. (Jut eszembe: a szerző Somogyit kifejejtette, pedig neki is van utcája Szarvason.)*

B.B.: Na azért itt kibújik a munkásmozgalmi szög a bolsevik zsákból, kedvem volna szóról szóra válaszolni, ám terjedelmi okokból csak néhány megjegyzés: az óvoda nem időközben lett egyházi, hanem visszaadták annak akitől elvették az ilyen „bacsóbélák” szellemi örökösei. Nem mentettem fel Bacsó gyilkosait. Sőt! Hiszen Ostenburgék nem a törvényt védték, ott akkor '20 februárjában semmiféle törvény nem volt. Nem is vállaltak velük közösséget Horthyék.

És utcákat se neveztek el róluk. Ez itt K.J. csúsztatása és szándékos félremagyarázása. Egész cikkében azt sugallja, mintha én gyilkosok pártján állnék, ha azok nem kommunisták. Szerintem meg ez ízléstelen. (Somogyit pedig nem elfelejtettem, hanem nem írtam le mindenkit tételesen így pl. Rózsa Ferenc is kimaradt többek között.) De ha már itt tartunk, manapság maga a Népszava sem vállal velük maradéktalanul szellemi közösséget. Vajon mi okuk lehet erre?

6. K.J.: *Klucsjár Mihály valóban a direktorium tagja volt a Tanácsköztársaság idején, és valóban rendpartí volt. Neki köszönhető, hogy a cikkíró állításával ellentétben, Szarvason nem volt anarchia, itt nem tombolt a vörös terror. A Kommunnek itt egyetlen áldozata sem volt. (Tevékenységéről felvilágosítást tud adni Lustyik János volt önkormányzati képviselő, aki személyes élményeivel bizonyíthatja a cikkíró állításának az ellenkezőjét.) A Tanácsköztársaság leverése után Klucsjár nem politizált, egyszerű borbélymesterként tevékenykedett. 1944-ben „bűnei” miatt elhurcolták, s valamelyik munkatáborban tűnt el nyomtalanul. Eichmannal egy lapon említeni finoman fogalmazva is hajmeresztő tévedés.*

B.B.: Szarvason nem voltak vörös pogromok, ez igaz. Az is igaz, hogy a „klucsjárók” nem ölték meg senkit. Talán, mert itt csak 85 napig regnált a dicsőséges direktorium, ugyanis bejöttek a román csapatok és helyreállították a rendet? Klucsjár, és a hozzá hasonlók egy véres diktatúra – kétségkívül, nem gyilkos – helyi vezetői voltak. Vagy mentség, hogy ők „csak” elvették a másét?

7. K.J.: „*Sallai és Fürst az illegális Kommunista Párt tagjai voltak. Egy utópikus eszmerendszer képviselői, akik ezért az utópiáért egzisztenciájukat és életüket is képesek voltak feláldozni. 1930-ban kommunistának lenni ezt jelentette, nem pedig azt, amit később Sztálin és követői tettek az eszme nevében. Koholt per alapján végezték ki őket. A biatorbágyi völgyhidat, mint az később kiderült, egy Matuska Szilveszter nevű kalandor robbantotta fel.*”

B.B.: Tisztelt K.J.! Ez különösen neveléses. Lássunk egy analógiát az Ön érveivel: Szálasi Ferenc a 30-as években az illegális (Horthy által betiltott!) Nyilas Párt tagja volt. Egy utópikus eszmerendszer képviselője, aki ezért az utópiáért egzisztenciáját és életét is képes volt feláldozni. Ekkor nyilasnak lenni ezt jelentette, nem pedig azt, amit később Hitler és követői tettek az eszme nevében. Na, hogy hangzik? Ugye szép! A biatorbágyi merényletről pedig az elmúlt 40 év történetírása állítja csak azt, amit Ön ír, ma erről, fogalmazzunk úgy, hogy történelmi vita van.

8. K.J.: „*Kilián György is kommunista volt, és a nácizmus elleni harcban esett el, úgy, ahogy a cikk írja. A Zalka Mátéről írottak is igazak. Azok ellen harcolt Spanyolországban, akik többek közt megölték Garcia Lorcat, Európa egyik jelentős költőjét, mert rajta volt több ezer honfitársával együtt a „halállistán”. Azok ellen, akik a demokratikus köztársaságot diktatúrával és terrorral váltották fel. Ő is a sztálini önkény áldozata lett. 9. Martos Flóra „illegális felforgató tevékenysége” abban állt, hogy a Vörös Segély aktivistájaként pénzt és élelmet gyűjtött bebörtönzött társai (politikai foglyok) családjának, hogy azok éhen ne haljanak. Ómaga ezért került többször is börtönbe, s halt meg ott elhatalmasodó tudóbaja miatt. 10. A Ságváriról írottak is igazak. Fegyverrel védekezett, hogy ne jusson Sallai és Fürst sorsára.*”

B.B.: K.J. számára szemmel láthatóan a kommunizmus „szent” ügyéért harcolók hősök. Szerintem meg egy ordas eszme által megfertőzött jóságos elmeháborodottak, vagy simán gazemberek, akik csak azért érdemelnek szót, hogy jól megjegyezzük őket és ténykedéseiket, nehogy még egyszer előforduljanak az életünkben. Ugyanis attól, hogy a nácizmus elleni harcban estek el, még nem hősök. Mindkét eszme a történelem szemétdombjára való, a szembenállást fogjuk fel véres maffiaháborúként, ahol tisztelt K.J. nem illik egyik félnek sem drukkolni, még kevésbé hősöket faragni néhány akasztanivaló improztorból. Nem véletlenül a mai baloldal sem itt keresi gyökereit hanem a szociáldemokráciában. Vagy talán ön el tudja képzelni amint Tony Blair vagy Schröder, angol vagy német kommunistákat dicsőít?

Tisztelt K.J. ezennel felajánlom, hogy terjedelmi okok miatt, vitázunk akár élőben, nyilvánosan, közös okulásunkra! Válasszon Ön a 3 közül egy tetszőleges helyi tévécsatornát – biztos érdekelni fogja őket – és egy időpontot. Én állok előbe, bár úriember biztosra nem fogad. Továbbra is vállalva nevemet:

Bukovinszky Béla

Új hozzászóló jelentkezett az utcanév-vitához. Terjedelmi okok miatt az ő írását következő számunkban közöljük.

a szerk.